

Rafał Woźnowski

Badacz niezależny

ORCID: 0000-0002-9186-7210

doi.org/10.34765/sp.0421.a01

KOŚCIÓŁ, LEWICA, DIALOG ADAMA MICHNIKA JAKO OSWAJANIE KAPŁANA I BŁAZNA LESZKA KOŁAKOWSKIEGO

Streszczenie

Tekst jest krytyczną analizą zagadnienia, poszerzoną o analogie. To studium przypadku. Celem autora jest wskazanie, iż dla zrozumienia myśli Adama Michnika niezbędne jest sięgnięcie do podstaw jego poglądów. Owe podstawy zakotwiczone są w poglądach Leszka Kołakowskiego. Tę zależność widać w książce *Kościół, lewica, dialog*, w której Michnik stosuje figury kapłana i błazna. Ten swoisty antagonizm Michnik chce (wbrew Kołakowskiemu) przewyciężyć. Interpelacja koła poselskiego Znak wskazała nową linię podziału. Zamiast linii: prawica-lewica, zaistniał podział na przeciwników i zwolenników totalitaryzmu. Apogeum dialogu to okres świetności Solidarności. Kościół triumfujący zerwał dialog. Michnik podążając za Kołakowskim, powtarza tezę o potrzebie obrony kultury przed upadkiem. Mając na uwadze tę potrzebę, postawy (szczególnie autentyczne – kapłan i błazen) muszą być łagodzone. W życiu wspólnotowym bardzo użyteczna jest nieautentyczność.

Słowa kluczowe: szyfr, dialog, formuła polityczna.

Kody JEL: Y9

Studium przypadku.